

Na Pasen komt Pinksteren

'Kom heilige Geest, open mijn hart, open mijn geest en mijn ziel.'

Deze dagen na het feest van de Verrijzenis van de Heer Jezus, het Paasfeest, bidden we om de heilige Geest. Wie is dat toch de derde Persoon van de heilige Drie-eenheid? Wat vragen we dan en hoe moeten we die derde Persoon zien en ook kennen? Laten we eens kijken naar die drie personen die wij als één God erkennen maar onderscheidenlijk kunnen zien.

Van God de Vader kunnen we zeggen. Hij is de Schepper, Hij brengt alles tot stand. Hij is de Alpha en de Omega, begin en einde en Hij is voor alles en na alles, Hij, God de Vader is van alle eeuwigheid. Hoe weten we dat? Dat hebben we zo geleerd, we belijden het in de geloofsbelijdenis, maar ervaren in ons dagelijks leven dat het ook zo is.

Een kleine wandeling door de natuur en het wonder van de natuur, de schepping doet ons beseffen dat er een God moet zijn die alles in het leven heeft geroepen, dat er een plan moet zijn en dat de schepping een doel heeft. Alles afkomstig van één macht, die zoals je wilt, ons verstand en begrip te boven gaat. Natuurlijk kun je hier tegen argumenteren maar er komt een moment dat je beseft en erkent dat er geen toeval bestaat maar dat het in een plan past, zin heeft en op een doel gericht is.

Als je de Liefde leert kennen, weten we het ook: ons leven heeft een betekenis, het is geen toeval en is dus ook zinvol. Als het leven weleens zwaar is of het ons ontbreekt aan zin, richten we ons tot de Liefde die ons laat Leven. En die Liefde kunnen wij kennen. Liefde is dan ook: alles loslaten en weggeven. Niet vasthouden ten koste van alles maar juist weggeven ten koste van alles. Niet door vast te pakken of te nemen maar los te laten. Ook dat kun je ervaren. Wie ons dat het beste leert is de tweede Persoon van de heilige Drie-eenheid: Jezus Christus.

Zijn leven is pure Liefde: geven tot het uiterste. Hij geeft alles en heeft niets meer, Hij sterft op het kruis en daarmee leert Hij ons wat ware Liefde is. Dat is Pasen: Hij is gestorven en verrezen voor mij en voor jou. De tweede Persoon van de heilige Drie-eenheid.

Pinksteren betekent dan ook het vuur van die Liefde ervaren hebben en het willen uitdragen. Het is de wegcijferende Liefde van Pasen die vreemd genoeg misschien innerlijke rust geeft, die vrede is, die bereid is tot offeren, inzicht geeft, die vergeeft, die zich toewijdt en trouw is. Die Liefde die geloof laat groeien, die de hoop doet leven. Dat is de Heilige Geest, de derde Persoon in de heilige Drie-eenheid.

Het is de Zoon van de Vader die van zichzelf zegt: "Wie mij ziet, ziet de Vader" en "De vader en ik zijn Een." Het is de Geest die voortkomt uit de Vader en de Zoon die ons Zijn gaven schenkt zodat wij Liefde van de Vader en de Zoon kunnen kennen en geven.

Dat is Pasen en Pinksteren ineen. Zo gezien is het dus iedere zondag Pasen en Pinksteren.

'O Heilige Geest ontsluit voor mij de diepte van mijn ziel, breng mij tot zelfkennis, tot kennis van de ware Liefde, laat mij zien wie U bent en wie ik werkelijk ben, open mijn hart, mijn geest en mijn ziel en verberg de waarheid niet langer onder de sluier van mijn kleine menselijkheid.'

Gezegende dagen.

Getekend pastoor Kerssemakers

Colofon

Parochieblad Willibrordus

Oss - Berghem - Haren - Megen - Macharen

Contactgegevens

Parochiecentrum en administratie:

Koornstraat 6, 5341 BR Oss

Telefoon: 0412 856410

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Website: www.parochiewillibrordus.nl

Bereikbaar op maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag van 09.00 - 15.00 uur

Rekening Rabobank: NL34 RABO 0140405682

Pastoraat en pastorie Oss

Pastoor R. Kerssemakers

Kapelaan Q. Kerckhofs

Begijnenstraat 1, 5341 BC Oss

Telefoon: 0412 622015

E-mail pastoor: pastoor@parochiewillibrordus.nl

E-mail kapelaan: kapelaankerckhofs@parochiewillibrordus.nl

Pastoraat en pastorie Berghem

Kapelaan W. Renders

Julianastraat 37, 5351 AL Berghem

Telefoon: 0412 401215

E-mail: kapelaanrenders@parochiewillibrordus.nl

Koster

Dhr. Richard Radoes

Telefoon: 0412 856410

E-mail: kosteross@parochiewillibrordus.nl

Parochiebestuur

Pastoor R. Kerssemakers

Voorzitter

Mevr. H. Eppink-Beyer

Secretaris

Dhr. A. van Grinsven

Bouwz. Grote Kerk

Dhr. A. van Rossem

Algemene zaken

Dhr. P. Dappers

Algemene zaken

Mevr. V. van Vliet

Communicatie

Kerkhof

E-mail: beheer@parochiewillibrordus.nl

Redactie Parochieblad

Mevr. Valerie van Vliet

Pastoor Kerssemakers

Diaken Raaijmakers

Opmaak

EVOgraphics, Erik van Oosten

Redactieadres

Koornstraat 6, 5341 BR OSS

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Volgende uitgave: september 2024

Kopij aan te leveren vóór zondag 4 augustus 2024

Willibrordus Parochie

M.O.O. (Grote Kerk) te Oss

Heilig Hart te Oss

Sint Willibrordus te Berghem

Sint Servatius te Megen

Sint Lambertus te Haren

Sint Petrus' Banden te Macharen

Van Pasen naar Pinksteren

“In de paastijd, de 50 dagen tussen Pasen en Pinksteren, lezen we in de kerk over de verrezen Jezus die aan zijn leerlingen verschijnt. Ook lezen we veel uit de Handelingen van de apostelen, over hemelvaart, Pinksteren en na Pinksteren. Een aantal fundamenten van het christelijk geloof, die uiteindelijk allen hun bron vinden in de Verrezen Heer, worden in deze bladzijden van de bijbel beschreven.

Vrede

De eerste woorden van Jezus die verschijnt zijn: “Vrede zij u!”

De Heer had zijn leerlingen al jaren geleerd om bij iedereen die ze bezochten deze groet te gebruiken. Uit Zijn woorden kunnen we begrijpen dat dit een bijzondere, hemelse vrede is. Jezus zelf benadrukt: “Mijn vrede geef ik u, niet zoals die van de wereld”.

Het is duidelijk dat deze vrede direct is verbonden met de band met Jezus zelf. Regelmatig hoor ik in de kerk van mensen die de vredeswens maar raar vinden. Uitspraken als: “Moet ik nou iemand die ik helemaal niet ken een hand geven?” of “We hebben toch geen ruzie ofzo?” Als christenen wensen we elkaar de vrede van Christus en daarmee spreken we de hoop uit dat onze band met de Heer versterkt en gezuiverd wordt.

Ik ben het

Een tweede moment in de verschijningen is dat Jezus zich uitdrukkelijk bekendmaakt. Door te zeggen “Ik ben het” bevestigt Hij diegenen die in hun hart nog twijfelen. Hij laat de tekenen van het lijden zien, ze mogen Hem aanraken. Op het ongeloof van Thomas reageert Jezus door hem naar voren te roepen en de hand in Zijn wonden te laten leggen. We mogen niet vergeten dat de vraag wie Jezus ten diepste is al vanaf zijn geboorte speelde bij iedereen die met Hem in contact kwam. Jezus stelt de vraag aan de apostelen: “Wie zegt gij dat Ik ben?” In de evangeliën is het duidelijk dat de Heer zich geleidelijk openbaart als Zoon van God. Zo heeft de Verrezen Heer in de eerste twee ogenblikken als het ware eerst innerlijk en dan uiterlijk Zijn Persoonlijke aanwezigheid laten ervaren.

Hij leeft

Vervuld van vreugde in Zijn aanwezigheid en bang en vertwijfeld in Zijn afwezigheid blijven de apostelen, op nadrukkelijk verzoek van Jezus, in Jeruzalem. Met Pinksteren lezen we heel kort de fundamentele rol van Maria in die dagen: “Zij allen bleven eensgezind volharden in gebed samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broeders”. De leerlingen hebben met eigen ogen kunnen zien dat Jezus leeft. Met Pinksteren ontvangen zij de Heilige Geest. Vanaf dat moment herkennen zij Zijn aanwezigheid in de kracht van de Heilige Geest. De Heer blijft de jonge Kerk leiden, bemoedigd, roept steeds nieuwe mensen, precies zoals hij beloofd had. Met vele wondertekenen bevestigt en bekrachtigt Hij de verkondiging van de apostelen, door de kracht van de Heilige Geest.

De Verrezen Heer Jezus laat in de paastijd zien hoe Hij voor altijd persoonlijk aanwezig wil zijn.

“Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld”

Mt. 28, 20

Like ons op

Parochie H. Willibrordus Oss

Getekend kapelaan Willem Renders

Durf te vragen: Heilige Communie voor de zieken en de stervenden

Onlangs was ik op bezoek bij een weduwe van veevorderde leeftijd om de uitvaart van haar overleden echtgenoot te bespreken. Tijdens dat gesprek verontschuldigde de dame zich dat ze niet meer naar de kerk kon komen vanwege de lichamelijke gebreken die aan de leeftijd eigen zijn. Ze zei wel dat ze iedere week de uitzending van de Heilige Mis op de televisie volgde. Daarop stelde ik haar voor om haar vanaf dat moment iedere week de Heilige Communie te komen brengen en daar was ze heel blij mee.

Zoals deze vrouw zijn er waarschijnlijk nog heel veel mensen in de parochie. Door leeftijd of ziekte kunnen ze niet (meer) naar de kerk gaan en blijven dan stilletjes thuis. Als ze dan niet omringd zijn door een netwerk vanuit de kerk (zoals een koor of een vriendengroep bij de catechese of de koffie), dreigen deze mensen onder de radar te verdwijnen. En dat is dus jammer.

De Kerk is de liefdesgemeenschap van de Heer en heeft daarom de taak om zorg te dragen voor deze mensen en hen niet uit het oog te verliezen. Ieder van ons mag zijn als die vrienden die een gat in het dak maken om daardoor hun vriend bij Jezus te brengen om hem te laten genezen. Misschien is er iemand in de buurt die niet meer zelf naar de Heilige Mis kan gaan maar welk heel dankbaar is als hij met iemand kan meerijden naar de kerk.

Als dat niet kan, is het van belang dat de priesters op de hoogte worden gebracht (nee, ze weten heus niet alles). Misschien kennen zij iemand waarmee de zieke of oudere kan meerijden.

Als het niet kan, is er de mogelijkheid dat de priester of diaken de Heilige Communie naar de zieke of oudere brengt. In de lezingen in de paastijd horen we hoe de Verrezen Jezus door de gesloten deuren in de kamer van zijn leerlingen binnenkomt en dat zegt "Vrede zij u". Op die manier wil de Heer ook in de huizen van onze zieke of oudere medeparochianen komen die niet meer zelf naar de Heilige Mis kunnen komen.

Heilige Communie voor de stervenden

Nog belangrijker is het voor de stervenden. Wanneer het einde van ons leven nadert en we op ons zwakst zijn, hebben we eens te meer de genade van God nodig. In het stervensuur probeert de duivel nog het meest om de mens naar de verkeerde kant over te halen door hem te vervullen met pijn, angst en wanhoop. In dit belangrijkste moment van ons leven hebben we de kracht van de Eucharistische Jezus meer dan ooit nodig. Het ontvangen van de laatste sacramenten – biecht, ziekenzalving en de Heilige Communie – in ons stervensuur is de beste garantie om een zalige dood te kunnen sterven.

Is dat geen te grote belasting?

De zoon van de weduwe stelde de vraag of het geen te grote belasting voor mij zou zijn om zijn moeder de Heilige Communie te brengen. Het eenvoudige antwoord luidt dat we daar graag tijd voor maken. Daarvoor hebben we priesters in de parochie. Om de Heer bij de mensen te brengen en de mensen bij de Heer te brengen.

Moet ik iets voorbereiden?

Als het enigszins mogelijk is kan men op de tafel een witte doek, een kruisbeeld en twee kaarsen plaatsen. Dat omwille van de eerbied. Het is immers God zelf die ons thuis bezoekt in de Heilige Communie. Het is ook een goede gewoonte dat de deur rond het afgesproken tijdstip al op een kier staat zodat de priester of diaken meteen kan binnenkomen. Belangrijker is om ons ook geestelijk voor te bereiden op het ontvangen van de Heilige Communie door stilte, gebed en gewetensonderzoek.

Hoe gaat het in zijn werk?

De ritus voor de ziekencommunie is heel kort. Ze start met het kruisteken en de schuldbelijdenis. Indien gewenst kan er ook gebiecht worden. Vervolgens is er een korte schriftlezing met een toelichting waarna het Onze Vader wordt gebeden. Na het Onze Vader volgt het "Zie het Lam Gods" zoals in de H. Mis waarna de gelovige de Heilige Communie ontvangt. De ritus besluit met een gebed en de zegen. Nadat de priester vertrokken is, blijft men nog een tijd bidden in dankzegging voor het ontvangen van de Heilige Communie.

Wat dan met de zondagsplicht?

Allereerst moet gezegd worden dat iedere katholieke gelovige de plicht heeft om op iedere zondag en verplichte feestdag de Heilige Mis persoonlijk bij te wonen. Dit kan niet vervangen worden door een gebedsdienst of het kijken naar een televisie-uitzending van de Heilige Mis. Als er geen Heilige Mis in het eigen dorp is, dient men elders de Heilige Mis bij te wonen. Misschien kunnen een van de kinderen, burenen of medeparochianen u ook meenemen met de auto. Als men vanwege ziekte, ouderdom of een andere ernstige reden verhinderd is om de Heilige Mis bij te wonen, vervalt de zondagsplicht. Men is immers niet gehouden om het onmogelijke te doen. In dat geval is het wel belangrijk om de zondag alsnog als dag des Heren te vieren door meer toelief op het gebed. Zo kan men zich in de geest verbonden weten met een uitzending van de Heilige Mis op televisie, de schriftlezingen van die zondag doornemen en meer tijd nemen voor het persoonlijke gebed.

Tot slot

Tot slot zou ik willen zeggen: "Durf te vragen!" Als u vanwege uw gezondheid niet naar de kerk kunt komen, spreek dan een van de priesters aan en vraag dat hij de Heilige Communie thuis komt brengen. Of het nu is omdat u door ouderdom verzwakt bent, door ziekte bedlegerig bent, herstellend na het baren van een kind of om een andere goede reden de Heilige Mis op zondag niet kan bijwonen: vraag om de Heilige Communie thuis te brengen. De Heilige Communie is immers onze bron van geestelijke sterkte temidden van onze zwakte. We hebben de Heer nodig! We kunnen niet zonder Hem.

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

De twinkeling in de ogen van ras-Ossenaar Jan Ulijn (1937-2024) is voorgoed gedoofd...

OSS - Ik zè unne tevreeje mens. Met deze woorden besloot Jan Ulijn in 2013 zijn eenmalige column in het Brabants Dagblad. Hij had de gave zijn gehoor deelgenoot te maken van die tevredenheid. In K.P.O. (Keij Plat Oss). Zijn eigen verhaal is nu uit.

Het Geffes pèdje. Die onverharde weg in het buitengebied van Oss komt regelmatig terug in de verhalen van Jan Ulijn. Het is de plek waar hij geboren was en opgroeide. Het was een totaal andere wereld dan die we nu kennen. Iedereen kende iedereen en dialect was de voertaal: loepe, liere en schaoitse (lopen, leren en schaatsen). In een deel van wat we nu de Ruwaard noemen stond een handvol huizen. De bewoners waren voornamelijk bekend onder hun bijnaam, zozeer zelfs dat hun echte achternaam bij de burens veelal onbekend was. Zelf stond Ulijn bekend als Jan van An van Jaan de Malder.

Op deze wereld van eenvoud en eenduidigheid blikte Jan Ulijn vaak terug met een gevoel van melancholie. Niet dat het toen allemaal beter was, zeker niet. Maar er heerste wel een zekere lotsverbondenheid en hoewel de meeste mensen moesten ploeteren voor hun brood, was er toch meer tijd, zo leek het. Er was geen tv, laat staan internet. En dus vertelden mensen zelf verhalen aan elkaar. Zo werd Jan Ulijn gevormd.

Vertelselkes en genietmonumentjes
Toenmalig chef van de streekredactie Hans van Alebeek zette hem in 2013 als volgt neer: 'Op sommige momenten lijkt Ossenaar Jan Ulijn zo weggelopen uit een boek van Marten Toonder. Dan heeft hij het over vertelselkes, glimlachjes, groeistuipjes en genietmonumentjes. En in alles klinkt bij de bekende stadsgids zijn grote liefde voor Oss, de natuur en de historie door.'

Een beetje verder op de achtergrond was er ook altijd nog het geloof. Ulijn was daar niet fanatiek in, maar wat erin gebakken zit gaat er nooit meer

helemaal uit. En dus richtte hij jaren geleden de 'Vrienden van de Grote Kerk' op. Een gezelschap dat onder meer beklimmingen van de torens verzorgde en de opbrengsten schonk aan het monument.

Ook schreef Ulijn vele columns in het parochieblad, altijd in plat Ossisch en steeds op zoek naar de lach. Want zonder humor zou het leven maar saai zijn. De twinkeling in zijn ogen verraadde vaak al bij het begin van zijn vertelling dat het de moeite waard was om aan zijn lippen te blijven hangen. Bij politiek café Zout verzorgde hij tien jaar lang een luchtig intermezzo.

Als stadsgids kon Jan Ulijn zijn drie passies combineren: Oss, vertellen en wandelen. Hij was oprichter van Fifty Fit met de activiteit Sportief Wandelen.

Meer dan 25 keer nam hij zelf deel aan de Wandelvierdaagse van Nijmegen. Daarnaast struinde hij talloze malen over de Osse hei.

Onderwijl waarschijnlijk steeds mijmerend over alle verhalen die hij ooit vernam en misschien ook deels zelf verzon.

Altijd in voor een grap of raadsel

Een van die verhalen gaat over het hiernamaals. Hij tekende het in 2018 op in zijn column. Het verhaal gaat over een van zijn koffiemaatjes die zijn einde voelde naderen. Net als Ulijn zelf was Gèske altijd in voor een grap of een raadsel. Hij beloofde het zijn toehoorders te melden als er aan gene zijde een hemel was om

op te verheugen. Vier dagen na zijn crematie ontving Ulijn een kaart. 'Jan, ik dool al daag dur 't heelal, mar kan d'n hieemel nog nie veine. Eén ding wee'k èvel zeker: de hel bestû nie, dus nim 't 'r mar van. Groete, Gèske.' Niet veel later bekende een van Gèskes kinderen dat die de opdracht had gekregen om de kaart een paar dagen na zijn crematie op de post te doen.

Ook Jan zelf zag zijn einde naderen. Hij was al langere tijd ziek, toen in november zijn vrouw Hedwige overleed. Op de rouwkaart maande hij haar: 'Laopt mar nie te hard, dan haol ik oe nog in'. De uitvaart van Jan Ulijn vindt plaats in besloten kring.

Tijd door het Jaar: Leven, sterven, hemel of vagevuur

DEEL 1: Kan iemand die sterft daarna meteen in de hemel zijn?

Heiligen vieren we of gedenken we in de Tijd door het Jaar

Na Pinksteren begint liturgisch gezien in de kerk de Tijd door het Jaar. Vele heilig verklaarde personen worden herdacht in kerkelijke feesten of gedenkdagen. Vaak is dat op de sterfdag van zo'n heilige oftewel de geboortedag in de hemel. Zo'n heilige kan je aanroepen omdat je mag geloven dat die in de hemel bij God is en dus intermediair voor ons kan zijn als voorspreker en als persoon die in zijn leven verdiensten heeft vergaard en zo "recht van spreken" heeft naar God toe. Tevens kan zijn levensgeschiedenis een voorbeeld voor ons zijn van christelijk leven. Maar als een dierbare sterft, bijvoorbeeld als je moeder overlijdt, zoals mijn moeder de vrijdag voor de Goede Week gestorven is, kan zo iemand ook in de hemel zijn? Op deze vraag ga ik in deel 1 in. In het volgende parochieblad ga ik in op de vraag: En laat zo iemand voorbeelden na van christelijk leven?

Kan mijn moeder in de hemel zijn?

Eerst iets over de vraag of mijn moeder in de hemel kan zijn. Kapelaan Kerckhofs heeft haar op haar sterfbed het sacrament van de zieken toegediend. Desgevraagd legde hij de leer van onze Moeder de Rooms Katholieke Kerk uit. Als iemand op zijn sterfbed buiten bewustzijn dat Sacrament van de Zieken ontvangt, dan is daar een pauselijke volle aflaat aan verbonden. Dat wil zeggen dat al de zonden van de stervende vergeven zijn en al de straffen opgeheven uit kracht van het sacrament. Zo iemand gaat dus rechtstreeks naar de hemel. Wat een kostbaar geschenk is dat! Dat mag toch wel wijd verbreid bekend gemaakt worden, zou ik zeggen. Mijn moeder heeft altijd erg verlangd naar dat sacrament van de zieken.

De ziekenzalving en mijn moeder

Mijn moeder vertelde sporadisch over haar eigen geloof. Maar eens was er wel zo'n moment. Haar broer was overleden. Ze vertelde dat ze het altijd jammer gevonden had dat mijn vader plotseling gestorven was en het sacrament van de zieken niet had kunnen ontvangen. Dat wilde ze zelf wel heel graag ontvangen. En daar bad ze elke avond voor. Voor haarzelf, haar kinderen en aangetrouwde kinderen en kleinkinderen. Dat als hun tijd gekomen was, dat ze het sacrament van de zieken konden ontvangen. Zelf heeft ze dat sacrament gelukkig zelfs drie keer mogen ontvangen, de laatste keer op haar sterfbed. Daarna heeft ze drie dagen, met om de paar uur een beperkte dosis morfine, heel rustig in bed geslapen en is ten slotte een natuurlijke dood gestorven, volkomen uitgeput.

Preek

In mijn preek tijdens de Mis van de uitvaart waaruit ik diverse keren hierboven geciteerd heb, richtte ik ten slotte een laatste woord tegen mijn moeder in de kist: "Mama, wij vertrouwen u toe in deze H. Mis van requiem aan Onze Lieve Heer, waar Christus zelf voor u in de bres springt met zijn kruisoffer. Het lijden van Christus wat u zo geraakt heeft. Het lijden en het offer van Christus dat zoals u zelf zei, voor de ander, en nu voor u is. Moge de Engelen u geleiden naar het paradijs zoals we op het einde van de Mis zullen zingen in het "In Paradisum". Moge een van de vele woningen in het huis van God de Vader voor U zijn!" Amen.

H. Mis en vagevuur

Na de Ziekenzalving heeft de kerk nog een zeer krachtig hulpmiddel voor overledenen die nog niet in de hemel zijn, maar in het Vagevuur. Een situatie

van lijden omdat men in zijn leven tekort geschoten is en daarom moet wachten op de vereniging met de Heer. En dat wachten op de geliefde Heer, in een ziele situatie van reinigen, is zeer pijnlijk. Als Onze Lieve Heer via het Misoffer de boete compenseert van degene die in het Vagevuur zit, is die persoon daar zeer mee geholpen. Vandaar een Mis van Requiem, vandaar Missen laten lezen voor overledenen. Onze Moeder de Kerk biedt net als het sacrament van de Zieken ook hier weer een enorme schat aan waarover wij mogen beschikken. Wat een kostbaar geschenk is dat! Dat mag toch wijd verbreid bekend gemaakt worden, zou ik zeggen.

In de volgende editie:

Deel 2: Laat iemand die sterft voorbeelden na van christelijk leven?

Getekend Edwin Veldman

De 'Vertelselkes' van Jan Ulijn

Zestig prachtige 'Vertelselkes' van Jan Ulijn samengebracht in een exclusief boekwerk dat u met veel plezier zal gaan lezen of cadeau gaat geven?

Bestel het boek voor € 15,- door een mail te sturen naar: gotojj@home.nl of bel: **06-81849154**. De opbrengst komt ten goede aan de "Vrienden van de Grote Kerk" die hiervoor een mooie bestemming hebben.

“Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten...” (Gen. 2, 24)

Als ik vandaag iets moet schrijven over het huwelijk, dan zou ik natuurlijk kunnen beginnen met de wijze teksten die de catechismus ons daarover aanbiedt. Maar u kunt dat boek ook gewoon zelf eens openslaan. Voor mij lijkt het nuttiger, en trouwens ook een stuk gemakkelijker, om onze eigen “wordingsgeschiedenis” te verhalen.

Als u dit leest zijn we net veertig jaar getrouwd. Toen ik dat zei bij een van de doopvoorbereidingsbijeenkomsten liet één van de deelnemers zich ontvallen: “Veertig jaar, dat is lang!” En zo dacht ik er als jongvolwassene ook over: Pffff, al die jaren met één persoon te leven, dat moet toch saai worden! En als ik nu terug kijk, vind ik dat het allemaal veel te snel gegaan is. Ik had overal beter bij stil moeten staan. Maar saai? In geen geval. Natuurlijk, er zijn momenten, soms dagen, dat het niet van alle kanten spettert, maar ik ben er vast van overtuigd dat elke zogenaamd “vrije flierefluiter” die dagen ook kent. Doet er eigenlijk niet toe.

Ere wie ere toekomt; ik heb enorm veel te danken aan de vasthoudendheid van mijn vrouw: “Trouwen, ook voor de Kerk, of niks!” Dat was haar devies en dat heeft mij niet alleen een gelukkig huwelijk opgeleverd, maar tegelijkertijd iets nog veel belangrijkers: overtuigd geloof in God (of waarschijnlijk is het eerste de consequentie van het tweede). Geen mens, ook je liefste vrouw niet, kan zich meten met God. Maar zo simpel was dat trouwen, en zeker trouwen voor de Kerk, voor mij nog niet. Ik was wel katholiek opgevoed maar echt geloven deed ik niet. In tegendeel: “God kan niet bestaan, want als ik God was, goed en almachtig, dan zou ik de wereld beter gemaakt hebben.” Inmiddels ben ik natuurlijk van dat hoogmoedige standpunt genezen.

Het huwelijk van Pieter en Ricky werd op 12 mei gezegend in de Heilige Mis.

Afijn, ik wilde niet in de Kerk gaan staan huichelen van “Ik geloof in God de Almachtige Vader...” terwijl dat helemaal niet waar was. Maar ja “alles of niks, hé?” dus ik had daar een weg te gaan. En die ben ik ook gegaan. Te beginnen met mijn vrouw heb ik iedereen aangeklampt die mij iets van die God kon vertellen. En ik begon in te zien dat er heel wat meer zinnigs te zeggen is over God dan destijds mijn moeder kon. Zij riep, bij elke vraag die ik stelde, min of meer wanhopig uit dat het allemaal een mysterie is. Ook in redelijkheid is er voor het geloof heel wat te zeggen, ook al moet ik mijn moeder meegeven dat niemand van ons God in zijn zak heeft en dat Hij uiteindelijk toch een mysterie blijft. Maar met name bestudering van het Scheppingsverhaal, aan de hand van mensen die de Hebreeuwse taal machtig waren, heeft enorme indruk op mij gemaakt. Het feit dat God man en vrouw geschapen heeft; gelijkwaardig maar verschillend, als aanvulling op elkaar, lichamenlijk en geestelijk. Dat God juist de verschillen tussen man en vrouw gewild heeft en dat die niet opgeheven moeten worden maar doorleefd en alleen daardoor juist tot nieuwe creativiteit kunnen komen. Want dat zag ik om me heen: stellen die niet meer konden leven met de verschillen en zeiden dat de liefde over was. “We passen niet toch niet bij elkaar.” “Nee, natuurlijk niet”, leerde ik in het Scheppingsverhaal, “je bent als man en vrouw totaal verschillend. Doorleef deze crisis eens en zie wat er voor nieuwe mogelijkheden opdoemen”.

Tot dan toe was een gebrek aan geloof niet de enige reden om niet te willen trouwen. Ik had er nog veel meer. En je hoort die argumenten tegenwoordig ook weer. Ik wilde geen kinderen op deze wereld zetten die zoveel oorlog voert, gif spuit, het milieu bederft etc. etc. Daarnaast had ik zo ook mijn grote bedenkingen bij mezelf als persoon. Ik werkte met alcohol- en drugsverslaafden, ik kende ook zelf de effecten van deze stoffen en ik vroeg mij af of ik vroeg of laat, afhankelijk van grote tegenslagen, niet een keer zelf van het padje zou raken. Dus als ik niet eens weet wie ik zelf ben en wat ik zelf met mijn leven aan moet, hoe kan ik dan iemand anders ‘eeuwig trouw’ beloven? Mijn zus, met wie ik geregeld over het leven filosofeerde zei daarop: “Nee, je hebt geen garantie op hoe je leven zal verlopen, maar je kunt op enig moment toch wel beloven om zelf te doen wat in je vermogen ligt.” Dat was voor mij een soort bevrijding. Want dat kon ik inderdaad wel; beloven dat ik alle mogelijke moeite zou doen.

Eigenlijk heb ik in ons huwelijk alles gekregen wat voor een mens van belang is: een levenslange zekerheid van een lieve vrouw om het leven mee te delen en geloof in God die groter is dan onze armoeiige, angstige kijk op het leven. Oorlog en gifspuit, armoede en alle bedreigingen van de wereld blijven natuurlijk bestaan, maar met God hebben zij geen van allen het laatste woord. Hij heeft het laatste woord. En in Christus hebben wij mogen leren wat dat betekent.

Getekend diaken Pieter Raaijmakers

Trouwen voor de kerk: Toen en Nu

Het huwelijk is door de eeuwen heen een belangrijke sociale en religieuze gebeurtenis geweest. Laten we eens kijken naar hoe het trouwen voor de kerk zich heeft ontwikkeld, van vroeger tot nu.

Vroeger:

- In de middeleeuwen was het huwelijk vooral een zakelijke overeenkomst tussen families. Liefde en romantiek speelden vaak een ondergeschikte rol.
- Het kerkelijk huwelijk was essentieel voor de samenleving. Het werd beschouwd als een sacrament dat door God was ingesteld.
- De kerkelijke ceremonie was uitgebreid en plechtig, met veel symboliek en rituelen. Het bruidspaar beloofde trouw aan elkaar en aan God.

Nu:

- Tegenwoordig is het kerkelijk huwelijk minder gebruikelijk dan vroeger. Veel mensen kiezen ervoor om alleen voor de wet te trouwen.
- Toch zijn er nog steeds stellen die waarde hechten aan het kerkelijk huwelijk. Ze willen hun liefde en toewijding aan God bevestigen.
- De ceremonie is vaak persoonlijker en minder formeel dan vroeger. Bruidsparen kunnen hun eigen geloften schrijven en betrekken vaak familie en vrienden bij de viering.

Redenen om te trouwen voor de kerk:

- **Geloof:** Voor gelovige stellen is het kerkelijk huwelijk een manier om hun verbintenis te versterken en Gods zegen te ontvangen.
- **Traditie:** Sommige stellen willen de traditie voortzetten en trouwen in dezelfde kerk als hun ouders en grootouders.
- **Ceremonie:** De kerkelijke ceremonie biedt een mooie gelegenheid om met bloemen, muziek en gebeden te vieren.

Overwegingen:

- Niet iedereen is gelovig, en sommige stellen kiezen bewust voor een seculiere (tegenovergesteld van religieuze) ceremonie.
- De kerk kan bepaalde regels en voorwaarden hebben, afhankelijk van het geloof en de levensbeschouwelijke stroming.

Kortom, trouwen voor de kerk is een persoonlijke keuze. Het is een moment om liefde te vieren, ongeacht de tijd waarin we leven. Deze keuze maakten twee jonge dorpsgenoten in Berghem. Zij woont al haar hele leven met haar ouders in Berghem en hij is vanuit Limburg naar Brabant verhuisd om bij zijn geliefde Iris te zijn.

Julian Pijls en Iris Golsteijn hebben elkaar leren kennen tijdens hun studie in Venlo. Vanuit hun vriendschap is de liefde voor elkaar jaar naar jaar sterker geworden. Na hun studie in Venlo is Julian in Berghem gaan wonen, om dichterbij Iris te zijn. Sindsdien ging hij ook naar de St. Willibrorduskerk om te bidden en te danken. Hun relatie kreeg steeds meer vaste vormen en afgelopen jaar kwamen

ze overeen om in het huwelijk te treden. Vanwege hun geloof was het vanzelfsprekend dat er ook een kerkelijke ceremonie zou plaatsvinden in bovengenoemde kerk. Vanwege hun geloof is trouwen in de kerk voor hen belangrijk om zo Gods zegen over het huwelijk te ontvangen, want “wat God heeft verbonden mag een mens niet scheiden” (Matteüs 19:4-6). Hiervoor gingen ze in gesprek met pastoor Kerssemakers en kapelaan Renders.

Een gesprek met de pastoor is vaak standaard als je gaat trouwen in de katholieke kerk. Tijdens dit gesprek bespreek je een aantal belangrijke zaken en bovendien leerden ze de pastoor beter kennen. Dat blijft belangrijk voor een persoonlijke bruiloft. Vanuit de kerk hebben ze de mogelijkheid gehad om een “pre-marriage course” te volgen. Tijdens deze cursus wordt er dieper ingegaan op communicatie, conflicten, toewijding en verbinding binnen een relatie. Met kapelaan Renders hebben zij de huwelijksviering voorbereid en deelgenomen aan het sacrament van boete en verzoening. Dit laatste is van belang om met een schone lei het huwelijk te beginnen, waarbij alle zondes worden achtergelaten en vergeven.

De trouwdag van Julian en Iris is op 8 mei 2024. Ze zullen met respect op deze dag met familie, vrienden en dorpsgenoten voor het altaar elkaar en God trouw beloven. We wensen hun op deze speciale dag liefdevolle toewijding en vriendelijkheid. We wensen ze veel plezier voor nu en in de toekomst.

*Getekend Ineke Mulders
Berghem*

Gedoopte Jongeren

“We hebben een levende parochie”, aldus de pastoor. En dat is niet gelogen. In de vorige editie spraken we met Dana (24) en Gino (14). Deze keer is Jascha aan het woord.

Mijn naam is Jascha, ik ben 22 jaar en heb mij afgelopen Pasen laten dopen. Van jongs af aan ging ik al met mijn ouders mee naar de kerk. Opgroeiend in Amersfoort was dit dus een protestantse gemeenschap. Ik voelde altijd iets voor het geloof en leven met Jezus maar kon het nooit handen en voeten geven. Nadat mijn ouders gescheiden waren, heb ik een enorm eenzame periode in mijn leven meegemaakt. Ondanks dat ik van feestje naar feestje leefde was er in mijn hart altijd een gat.

Het dieptepunt kwam in 2022, ik belandde in een kliniek. Hier heb ik op een hele simpele manier God weer leren kennen en mogen omarmen in mijn leven. Voor elke maaltijd hadden

we een moment stilte voor degene voor wie wilden bidden. Ik had al meer dan 8 jaar niet gebeden en ik had ook niet het gevoel dat er ooit naar geluisterd werd, maar ik gaf het een kans. En ondanks dat die periode heel zwaar was, is er altijd een lichtpunt geweest aan het einde, een doel waar ik naar mocht streven: een leven met Jezus. Ik heb hier mijn verloofde leren kennen, met wie ik nu samen een kindje heb. Zij heeft me kennis laten maken met Oss, waar ik nu onderdeel uit mag maken van een mooie gemeenschap. De pastoor heeft mij het katholieke geloof leren kennen en dankzij hem en de Heilige Geest, die me altijd bijstaat, kan ik mijn geloof nu wel handen en voeten geven.

Torenbeklimmingen Grote Kerk weer van start

Nu de temperaturen aangenamer worden, hebben de “Vrienden van de Grote Kerk” de torenbeklimmingen weer opgestart. “Vrienden van de Grote Kerk” is een groep sympathisanten van de monumentale kerk. De groep is destijds opgericht door de voormalige stadsgidsen Gerrit Eijvogels en de onlangs overleden Jan Ulijn.

Het gezelschap telt 16 leden, die behalve de torenbeklimmingen ook rondleidingen in de kerk verzorgen, het opbouwen van de kerststal en

op de landelijke Open Monumentendagen bezoekers gastvrij ontvangen voor een bezoek aan de kerk uit 1859 en de 58 meter hoge toren.

De torenbeklimmingen zijn bedoeld voor groepen tussen de 8 en 15 personen en kosten € 3,- p.p. Met de opbrengst van de beklimmingen hebben “De Vrienden” nieuwe kazuels en misdienaarstogen kunnen aanschaffen. Verder hebben zij het mogelijk gemaakt dat de Maria kerkklok ook van onder de toren handmatig kan worden geluid. Het volgende doel is het herstel van de godslamp.

Aanmeldingen voor de torenbeklimmingen o.l.v. een gids kunnen worden gedaan via: gotojj@home.nl Deze vinden plaats op de volgende zaterdagen: 27 april, 11 mei, 25 mei en 8 juni, telkens om 13.00 uur. Op afspraak zijn ook andere tijden en data mogelijk.

Getekend “Vrienden van de Grote Kerk”

Wie ooit in de Grote Kerk in Oss komt, weet wie hij is: koster Richard Radoes. Sommige mensen genieten op hun 78ste welverdiend van hun rust na een leven lang hard werken. Dit is niets voor Richard. Aan al zijn taken in de kerk heeft hij bijna een fulltime baan. “Maar ja, anders zit je ook maar op je appartement te kijken. Nu is het alsof ik elke ochtend naar mijn werk ga. Werk dat ik harstikke leuk vind!”

Maar wat doet Richard allemaal? Om te beginnen zorgt hij ervoor dat alles klaarstaat voor elke uitvaart, huwelijk of “gewone” mis. Zo moet de kleding klaarliggen en moet de credenstafel zijn klaargemaakt. Hij zegt tegen misdienaars, acolieten en lectoren wat ze moeten doen tijdens een mis en, waar naar eigen zeggen veel tijd in gaat zitten, maakt het schema wanneer ze aanwezig mogen zijn. Ook hulpkoster Frans en het poetsteam worden door Richard aangestuurd. Daarnaast wandelen de bloemen en kaarsen niet vanzelf de kerk binnen. Richard bestelt ze en zorgt ervoor dat ze op de juiste plek terechtkomen. Wat ook op de juiste plek terecht moet komen is het contant geld uit de offerblokken en collecte. Ten slotte bestelt Richard op tijd de Willibrorduspenningen. Over dit alles heeft hij regelmatig overleg met de pastoor. Vandaar dat hij elke dag in de kerk te vinden is, behalve op maandag. Nou ja, voor een uitvaart of huwelijk komt Richard ook gewoon

op een maandag opdagen. En dat zijn alleen de taken die hij al vier jaar doet binnen zijn kosterschap.

Daarnaast houdt Richard al zeven en een half jaar het archief bij. Ooit was hij daar een halve dag in de week mee bezig, maar sinds verschillende kerken gesloten zijn, hoeft hij zich niet te vervelen. Alle administratie van die kerken moet namelijk in het archief worden overgeschreven. Sommige registraties van huwelijken en doopsels gaan terug tot vóór 1800! Wanneer je een doopbewijs nodig hebt, bijvoorbeeld als je gaat trouwen, klop je bij Richard aan. En dat is soms even zoeken. Wie weet er namelijk nou nog precies op welke datum ie gedoopt is?

Maar wat is Richards motivatie voor al dit werk? “Ik ben gelovig opgevoed en altijd naar de kerk gegaan. Maar ik ben gewoon gelovig en niet extreem gelovig. Ik vind het mooi wat er allemaal in de kerk gebeurt en ik sta erachter. Anders

kun je dit werk niet doen. Anders zou ik ook niet elke dag in de mis kunnen zitten en in het weekend twee keer dezelfde preek horen. Ik zou dan in de sacristie kunnen gaan zitten, maar dat doe ik niet.” Het geloof is dan ook niet de belangrijkste drijfveer voor Richard geweest om dit werk te gaan doen. “Ik doe het voor de pastoor. Toen mijn vrouw ziek was, heeft de pastoor heel veel voor mij betekend. Op het moment dat ze overleed, dacht ik: ik heb zoveel steun aan de pastoor, ik wil iets terugdoen. Ik zat al in het archief en rond die tijd overleed ook koster Jan. Toen is aan mij gevraagd of ik dit wilde doen. Eerst dacht ik nog dat ik het niet zou kunnen. Ik wist niet wat er moest gebeuren, ik had nog nooit zoiets gedaan. Maar toen ik er langer over nadacht, leek me dit de manier om iets terug te doen voor die man die zoveel voor mij betekend heeft. Toen heb ik tegen de pastoor gezegd dat ik het toch wilde proberen.”

Inmiddels probeert Richard niks meer, hij doet het gewoon. “Hoe langer ik hier ben, hoe meer ik een aanspreekpunt word. Ze komen zoveel aan mij vragen. In die vier jaar heb ik heel veel geleerd. Dat is erg leuk.” Maar het leukste aan zijn ‘baan’ vindt Richard misschien toch wel het sociale aspect. “Ik heb hier heel veel mensen leren kennen. Al die vrijwilligers. Ik vind het heel fijn om met de acolieten en misdienaars samen te werken. Ik organiseer binnenkort een feest voor ze in de Maashorst. Ook is het erg leuk met de mensen van de administratie. Op vrijdag gaan we hier aan een grote tafel koffiedrinken met een groep vaste mensen. En met de pastoor ga ik zelfs af en toe uiteten.”

U kunt zich wel indenken dat iemand als Richard moeilijk te vervangen is. Gelukkig hoeven we ons hier voorlopig nog geen zorgen over te maken. “Ik blijf dit doen zo lang als ik het kan. Een jaar of vier/vijf zou nog zeker moeten lukken. Ik doe het met zoveel plezier en ik krijg er ook nog eens heel veel dankbaarheid voor terug.”

Getekend Valerie van Vliet

Op Bedevaart naar Lourdes

Op 27 april 's morgens heel vroeg 05:45 uur, vertrokken er afkomstig uit de Willibrordus parochie vanuit Zeeland (het dorpje) een 5-tal parochianen op bedevaart naar Lourdes: Han, Dana, Hans, Frans, Stijn en pastoor Roland.

Bedevaart is 'bidden en varen'. Bidden: dat hebben we gedaan, in de trein, bij de grot, in de basiliek in de ondergrondse, in de kapel, op het plein, in de bus en in het hotel. Bij Maria, naast Maria, voor Maria en door Maria. 'Varen': met de 'Train de Grande Vitesse', (niet te verwarren met de voetbalclub), de bus, door de plassen, met goede moed, met natte voeten, met geloof, met paraplu's en doorweekte kaarsjes samen met wel 1.295 andere Nederlanders. (Zoveel Hollanders en Brabanders en Limburgers samen had Maria in jaren niet gezien bij de grot.) Veelal oud maar ook jong, ziek en gezond.

Alles hebben we meegedaan: de mis in de grot waar we langs de muur hebben gestreken die helemaal glad was van zoveel miljoenen handen die ook gestreken hebben (speciaal hebben we daar gebeden voor onze persoonlijk intenties), de mis in de Bernadettekerk, de handoplegging, de biechtviering met het sacrament in de ondergrondse basiliek waar de hulpbisschop van Utrecht, Monseigneur H. Woorts, een mooie predicatie hield.

Natuurlijk deden we mee met de lichtprocessie en de sacramentsprocessie. De kruisweg liepen we met Père Theo, die we nog kenden uit Uden waar hij pastoor was voordat hij tot het kluizenaarsleven geroepen werd. En we aten met de Franse keuken mee; twee keer per dag een warme maaltijd en dat is als je normaal bruine boterhammen met kaas en jam eet best zwaar op de maag. Ter compensatie en om niet op te vallen dronken we er maar een glaasje rode of

witte wijn bij, ieder naar zijn goesting. Een extra grote kaars staken we op voor het thuisfront en brachten de vele intenties die we meehadden gekregen bij Maria in de grot.

Natuurlijk deden we ook aan verbroedering, dat gebeurde zoals het goede Hollandse pelgrims betaamt op het terras en niet alleen bij een kopje koffie. Een bijzondere excursie maakten we naar de kluizenaarskapel van Père Theo van Osch in het plaatsje Montbrun, zo'n drie uur in de bus toerend door het Zuid-Franse landschap met de Pyreneeën als afscheiding tussen Frankrijk en Spanje. Een wonderlijk mooie 11e-eeuwse Romaanse kapel toegewijd aan Onze Lieve Vrouw: Notre Dame de Colombier. Père Theo heeft in deze Duiventil zijn nieuwe levensroeping gevonden kluizenaar: biddend en mediterend levend in de stilte en nabijheid van God. Een weldadige plek waar we even mochten meeprouwen van het contemplatieve leven.

De laatste dag moesten de souvenirwinkels het ontgelden en met een weldadige zon die ons tijdens het zoeken naar de juiste rozenkransen, kruisjes en medailles helemaal opbeurde, konden we 's avonds de koffers sluiten voor de terugreis naar Nederland. Op 4 Mei werden we na een hele zit 's avonds rond 23.00 uur weer afgeleverd bij de opstapplaats in Zeeland en stonden de hulptroepen al klaar om ons weer naar ons eigen thuis te brengen.

Het was een mooie, rijke, soms wat natte ervaring aan de voet van de Pyreneeën waar we met Bernadette en zovelen pelgrims weer nieuwe moed en troost hebben gevonden, en ons geloof gesterkt hebben, dankbaar voor een gezellige en mooie bedevaart naar Maria in Lourdes.

Getekend pastoor Kerssemakers

Zomercursus Gregoriaans 2024 in Abdij Koningshoeven

Stichting Amici Cantus Gregoriani organiseert elke twee jaar de ACG Zomercursus Gregoriaans. Dit jaar vindt de cursus plaats in de Abdij Onze Lieve Vrouw van Koningshoeven bij Tilburg van maandag 19 tot en met vrijdag 23 augustus 2024.

De Zomercursus richt zich op twee groepen. Beide groepen bestaan uit zangers (v/m) en dirigenten (v/m). Groep I is nieuwsgierig naar het gregoriaans maar heeft er nog weinig ervaring mee. Groep II heeft al gregoriaans gezongen of gedirigeerd en zoekt muzikale en theoretische verdieping.

Groep I: zangers en dirigenten die het gregoriaans willen leren kennen

In groep I maakt u kennis met de notatie van de melodieën. U start met eenvoudige genres, in de loop van de week komen rijkere melodieën aan bod. U krijgt een idee van de interpretatie van de middeleeuwse notatie, de semiologie. Liturgische basisbegrippen komen ook aan de orde. U gaat ervaren hoe inspirerend het is om gregoriaans in een groep te zingen op basis van de rijkdommen van de middeleeuwse notatie. Als u gregoriaans wilt leren dirigeren begint u met een eenvoudig repertoire. Het gaat hierbij zowel om de muziek als om de tekst. Daarbij komt ook de eenduidigheid van uw directiegebaar aan de orde, uw liturgisch bewustzijn van de dirigent én uw didactische aanpak van een repetitie.

Groep II: zangers en dirigenten op zoek naar muzikale en theoretische verdieping

Als deelnemer in groep II beschikt u over een goede basis-kennis van de semiologie in de notatie van Sankt Gallen en Metz, zoals beschreven in *Sémiologie Grégorienne* van Eugène Cardine. U leert complexere mis- en officiegezangen structureel te analyseren en semiologisch verantwoord te interpreteren. Het gaat hierbij om responsoria, offertorium-verzen, Graduales en Alleluia's met hun verzen. Ook wordt er aandacht geschonken aan de zangtechniek. Als dirigent traint u met dit repertoire uw directietechniek.

Docenten

De cursusleiding berust bij Anthony Zielhorst. De cursus van groep I wordt verzorgd door Joachim Kelecom en Rens Tienstra. De cursus van groep II wordt verzorgd door Eugene Liven D'Abelardo en Jaan-Eik Tulve.

Theoretische verdieping

Als zanger en dirigent van gregoriaans repertoire is een gedegen theoretische achtergrond zeer wenselijk. Om hierin te voorzien worden in het avondprogramma workshops en lezingen gehouden over onderzoek naar muziek en liturgie, gregoriaanse semiologie en manuscriptenonderzoek door Peter Nissen, Joost van Gemert, Pieter Mannaerts, Rebecca Stewart, Franco Ackermans en Bart Jaski.

Voor meer informatie en inschrijving: gregoriaans-platform.nl

Bedevaart naar Kevelaer op zaterdag 24 augustus 2024

Inmiddels zijn de voorbereidingen voor onze bedevaart weer begonnen en hopen wij ook dit jaar weer met ongeveer 250 pelgrims naar Kevelaer te mogen trekken.

Een week vóór Pasen zijn we naar de Pelgrimsleidersdag in Kevelaer geweest, waar het nieuwe thema is gepresenteerd en alle informatie over het nieuwe Pelgrimsjaar 2024. Het thema voor dit jaar is "Ga met ons mee..." een stukje uit het Evangelie van Emmaüs (Lucas 24,13-13).

Twee discipelen zijn op de vlucht. Na de dood en het schijnbare falen van Jezus willen ze alleen nog maar terug naar hun verleden. Hier hopen ze veilig te zijn. Dan voegt Jezus zich bij hen, aanvankelijk als vreemdeling. De ontmoeting met Hem haalt de discipelen zozeer uit hun depressie, dat ze Hem vragen: "Ga met ons mee!", "Blijf bij ons". Dan, aan het eind van de dag, herkennen ze Hem. Ze keren om en begeven zich op de wegen naar de toekomst. Ook voor u vast een mooie reden om met ons mee te gaan!

De Broederschappen uit Oss, Veghel, Ravenstein en Wijchen (allen met omgeving) organiseren dit jaar samen de bedevaart. Over de invulling van deze dag kunnen we helaas nog weinig melden, omdat we nog met diverse koren, gilden en geestelijken in overleg zijn. Ook met Kevelaer zelf moeten we nog de definitieve afspraken maken. Toch willen we u alvast onze datum laten weten, zodat u dit in uw agenda kunt noteren.

Helaas komt er geen parochieblad meer uit vóór de bedevaart, maar houdt vooral www.parochiewillibrordus.nl in de gaten. Mocht u vragen hebben, kunt u ons ook bellen.

Namens de Broederschap Oss e.o.
Peter en Mia Stoltz-van Lent
06-28958281

Onderweg naar de Grote Nacht

Een gedeelte van de titel doet mogelijk denken aan een van de boeken van Thea Beckman uit 1973. In dat boek werd de hoofdrolspeler, modern gekleed, terug in de tijd geworpen naar de middeleeuwen. Hier kwam hij terecht in een kruistocht om het Heilige Land van de Saracenen te bevrijden.

Zover ging het bij mij niet, maar wel redelijk spontaan en nonchalant nam ik vanuit de Poolse parochie deel aan de zogenaamde EDK (Ekstremalna Droga Krzyzowa), ofwel een 'extreme kruisweg'. Sinds 2009 wordt deze jaarlijks georganiseerd, oorspronkelijk alleen in Polen, maar tegenwoordig ook in meerdere landen. Waarschijnlijk niet vanwege mijn deelname, maar dit jaar zijn er records gebroken: in 18 landen, verdeeld over 3 continenten liepen er meer dan 100.000 wandelaars mee. Wat is dan deze EDK? En waarom is hij zo extreem? Dat vroeg ik mijzelf ook af. Ik was er al een paar keer voor uitgenodigd, maar ik kon er geen goed beeld bij krijgen. Je vertrekt met een groep parochianen midden op de avond en loopt vervolgens in een behoorlijk tempo van 5 km/u een tocht van tenminste 42 kilometer, ofwel een marathon op half tempo. Onderweg doe je 14 staties aan, plaatsen die symbool staan voor een deel van de Kruisweg. Hier bid je gezamenlijk, houd je een korte reflectie en vervolg je direct je pad. Onderweg wordt er niet gepraat; je bent verantwoordelijk voor jezelf. Er zijn geen lange pauzes.

Zo meldde ik me op de vrijdag voorafgaand aan de Goede Week om 19.00 uur bij de St. Trudokerk in Eindhoven. Na de Kruisweg in de kerk met aansluitend een Heilige Mis werden we net voor 21.00 uur gezegend om veilig op pad te gaan. Ik had mijn hardloopschoenen aan, een rugzak met enig proviand en ik ging inderdaad gekleed in een spijkerbroek. Ik zag het als een wandeling. Deelnemers aan de Vierdaagse lopen vier dagen lang 40 km, dus een kwart moet dan toch lukken? Om het wat extremer te maken, regende het uiteindelijk driekwart van de tijd, waardoor we een beeld schetsten van poncho's afgewisseld met gele reflecterende hesjes in de sfeer van hoofd- en zaklampjes. Zo'n 40 personen namen deel. In de groep liep afwisselend één van de parochianen voorop met het kruis en deze bepaalde het tempo. Deelnemers droegen afzonderlijk ook een eigen kruis(je). Zoals het een kruisweg betaamt stopten we 14 keer, waarbij telkens één van ons het woord kreeg. Via een applicatie werden we per statie prachtig begeleid door een tekst die dit jaar de gebeurtenis koppelde aan een herinnering uit het leven van de Poolse paus, Karol

Wojtyła. Als laatste zin gaf hij iedere keer een boodschap mee om tot aan de volgende statie over na te denken. Ik las bij het zesde stopmoment vrij vertaald voor: „Heer Jezus, ik wil geen doorsnee persoonlijkheid zijn, maar ook zeker anderen geen verdriet aan doen... Ik wil mijn leven op de rails krijgen.”

Na zo'n 8 kilometer stopten we onder een viaduct om binnen 5 minuten de innerlijke mens enigszins te kunnen versterken. Een kort berichtje naar huis om de locatie door te geven met de mededeling dat alles naar verwachting verliep. Voor degenen die Eindhoven een beetje kennen: dit was onder de A2 bij Best. Vanaf hier vervolgden we onze weg langs het kanaal via Son en Breugel naar Mariahout. Hier staat een bekende replica van de Lourdesgrot van Maria. Het was inmiddels 01.30 uur met zo'n 21 km in de benen. We waren dus op de helft van onze tocht en de afgelopen kilometers aardig op de proef gesteld, doordat we ook een stuk onverhard bos meepakten. We moesten ons in allerlei bochten wringen om onze schoenen binnenin niet al te nat te laten worden. Voor mij begon vanaf dit moment door te dringen waarom vooraf werd gezegd: "Het gaat pijn doen..." en "Je komt uit je comfortzone..." Met name het continu doorlopen in een rap tempo en bij de groep proberen te blijven. Dat hakte erin. Daar waar je de eerste helft van de tocht de stilte kunt gebruiken voor zelfreflectie en om over het leven na te denken, gold voor de tweede helft dat deze er was om met de toenemende pijnjes om te gaan.

De laatste staties heb ik alleen kunnen buigen, omdat het mij niet meer lukte om door de knieën te gaan. Inmiddels waren we al enkele deelnemers verloren. Deze hadden zelf voor vervoer naar huis gezorgd en er werd verder ook geen melding van gemaakt. We zagen het aan de kleiner wordende waaier richting de achterste wandelaars. Ik heb mezelf ervan overtuigd dat geloof en wilskracht mij naar de eindstreep hebben geholpen. Normaal gesproken zou ik met een combinatie van spierpijn en verzuring vanaf mijn middel naar beneden al lang zijn gestopt. Eindhoven binnenlopend blijkt dat er meer kerktorens zijn dan alleen die van de St. Trudo, maar uiteindelijk daar aangekomen, plofte ik neer voor een gebed bij de laatste statie. Van de groep die gestart was, heeft

uiteindelijk de helft de tocht van 42 km volbracht. Het leek bijna gevaarlijk om naar huis te rijden met een gematigde controle over kracht in je benen, maar het was gelukkig rustig op de weg. Klokslag 21.00 uur waren we vertrokken en ook precies om 06.00 uur waren we terug bij het beginpunt. Het was een pijnlijke, maar tegelijkertijd een geweldige en heel bijzondere, buitengewone belevenis die ik zeker niet had willen missen. Iedereen kan er overigens vrij op inschrijven.

Op Palmzondag heb ik in onze kerk aan de Kromstraat het lopen van de collecte aan mij voorbij laten gaan en het was natuurlijk dan ook welkom dat ik op Witte Donderdag mocht aansluiten voor het ritueel van voeten wassen door de pastoor. Op Goede

Vrijdag vierden we traditioneel geen mis, maar we vertolkten via een rollenspel 'de lijdensweg van de Heer'. We sloten de dienst af met het knielen bij het graf van Jezus, dat we ook dit jaar weer in de kerk hebben opgebouwd. Op zaterdagochtend hadden we tot twee keer toe een volle kerk ter ere van het zegenen van de paasmandjes. De pastoor spoorde de aanwezigen op een positieve manier aan om ook onze reguliere diensten te komen bezoeken. Jaarlijks zien we een beeld van het potentieel aantal kerkgangers, waarvan slechts een derde tot de helft in de kerk praktiserend terug te vinden is. De Rezurekja (opstanding) werd op twee momenten gevierd: op zaterdagavond in Eindhoven en op zondagochtend om 07.00 uur in Oss. In de tussenliggende periode had het wonder historisch gezien dan ook plaats. Vandaar dat men in Polen over de Paastijd spreekt als Wielkanoc, de Grote Nacht.

Getekend Stef Koning

Uitgeleide gedaan vanuit onze Willibrordus Parochie

Naam overledenen:	Leeftijd	Kerk
✠ Marietje den Brok-van Orsouw	91 jaar	H. Willibrordus, Berghem
✠ Ton Dekkers-Daniels	87 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Jos Spijkers	89 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Antoon van Gendt	91 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Henriette Jansen	74 jaar	M.O.O. kerk, Oss

De Zalige Edward Poppe (1890 – 1924)

Dit jaar is het 100 jaar geleden dat de zalige Edward Poppe stierf. De Kerk in België viert dat met een Priester Poppe-jaar. Deze zalige zegt u misschien niet zoveel maar op mijn eigen weg naar het priesterschap is hij van groot belang geweest. Daarom laat ik u graag even met hem kennismaken.

Edward Poppe werd op 18 december 1890 geboren in Temse, in het bisdom Gent (Oost-Vlaanderen). Op 1 mei 1916 wordt hij tot priester gewijd. Als jonge priester stierf hij op 33-jarige leeftijd op 10 juni 1924. Paus Johannes Paulus II verklaarde priester Poppe zalig op 3 oktober 1999. Zijn heilig leven kenmerkt zich door grote inzet en liefde voor de jeugd en de seminaristen, zijn grote liefde voor de Allerheiligste Eucharistie en een bijzondere verering van de Allerheiligste Maagd en Theresia van Lisieux.

Jeugd

De zalige Edward Poppe werd als bakkerszoon geboren in Temse op 18 december 1890. De volgende dag werd hij gedoopt. Van zijn vrome ouders kreeg hij het geloof mee en bij de Broeders van Liefde, waar Edward naar de lagere ging, werd die gelovige opvoeding verder gezet. Op 20 maart 1902 ontving Edward de Eerste Heilige Communie en op 24 juni van datzelfde jaar ontving hij het Heilig Vormsel.

Toen Edward 17 jaar oud was, stierf zijn vader. Zijn stervende vader vroeg nog aan zijn moeder om ervoor te zorgen dat Edward zijn studie kon voortzetten om zo priester te kunnen worden. Als oudste van het gezin rustte de leiding over het gezin nu op zijn schouders. Tegelijkertijd studeerde hij ook. Van 1905 tot 1910 ging Edward naar het kleinseminarie in Sint-Niklaas-Waas tot aan de aanvang van zijn legerdienst. Tijdens zijn legerdienst studeerde hij wijsbegeerte waarin hij in 1913 doctoreerde.

Edward Poppe als seminarist

Poppe's seminarieleven zou niet zonder zorgen verlopen. 13 maart 1912 ging hij naar het Leo XIII-seminarie en op 20 oktober ontving hij de tonsuur. In september 1912 werd hij aanvaard in het grootseminarie van Gent waar hij ook de lagere wijdingen ontving. Zijn seminarietijd werd echter al gauw onderbroken doordat het Duitse leger België was binnengevallen. Edward werd onder de wapens geroepen en het seminarie werd een Duitse kazerne. De oorlog kostte hem bijna zijn leven. Zijn medesoldaten die op de vlucht waren, lieten hem achter. Hij overleefde het, maar zijn leger-eenheid was intussen verder getrokken.

In 1915 kwam Edward op het seminarie van Mechelen terecht (het seminarie van Gent was gesloten) dat seminaristen van andere bisdommen opving. Met Pasen 1915 opende het seminarie in Gent opnieuw zijn deuren waardoor hij hiernaar terugkeerde. De president van het seminarie weigerde hem echter omdat Edward niet in orde was met zijn dienstplicht. Langs smokkelroutes trachtte Edward zich weer bij zijn eenheid te voegen om 'in orde' te zijn maar zijn pogingen mislukten. Zijn bisschop, Mgr. Stillemans, meende nu dat Edward zijn plicht gedaan had. Edwards zaak werd met de Duitse bezetter geregeld door kardinaal Mercier. Edward mocht zijn toog weer aandoen en kon zich opnieuw aanmelden op het seminarie in Gent.

Edward Poppe als priester

Op 1 mei 1916 werd Edward Poppe tot priester gewijd. Op deze dag schreef hij in zijn geestelijk dagboek *"Eucharistisch Hart van Jezus, slachtoffer aan de Vader opgedragen voor de zondaars, ik wil U met heel mijn hart navolgen. Ik wil uw priester zijn. Zie mij hier als slachtoffer voor de zondaars voor altijd. Elke dag offer ik mij met U voor mijn zonden en voor de zonden van alle mensen. Ondersteun het geloof, de onstandvastigheid en de zwakheid van uw priester-slachtoffer."*

De eerste benoeming van priester Poppe was als onderpastoor in de parochie van Sint-Coleta in Gent, een arbeidersparochie die veel te lijden had onder de oorlog, de armoede en het socialisme. Hier zou Edward zijn eerste apostolaatswerken uitbouwen.

De armoede en de honger in de parochie lagen hem na aan het hart. Hij besloot al zijn bezittingen te verkopen en het geld aan de armen te geven en zich voor zijn armen te vernederen door te gaan bedelen bij de rijken. In zijn geestelijk dagboek lezen we hierover. *"Ik moet arm worden met de armen... Ik moet sterven aan mezelf door te bedelen... O heilige armoede, mijn bruid. Nu zal stilaan de oude mens sterven en de nieuwe verrijzen."*

Priester Poppe trok zich ook de catechese erg aan. Zijn liefde voor de jeugd en zijn voorbeeld door woord en daad maakten hem tot een geliefde geloofsverkondiger bij de jeugd. Hij ontwierp bovendien eigen methodes om het geloof aan te brengen onder meer door eenvoudige gedichtjes en liedjes

zoals *Jesus, liefste vriend*. Zijn sociale instelling toonde zich ook in zijn uitgesproken Vlaamsgezindheid waarbij hij medelijden had met zijn "arm Vlaanderen" dat verdrukt werd. Daarnaast was hij een grote promotor van de Eucharistische Kruistocht (E.K.), een beweging die het belang van Eucharistie sterk beklemtoonde en de veelvuldige H. Communie stimuleerde.

De gezondheid van priester Poppe bleek wankel. Daarom besloot de bisschop in 1918 om de jonge priester rector te maken van een zusterklooster in Moerzeke waardoor hij weer op krachten kon komen.

In 1922 werd hij door kardinaal benoemd tot geestelijk leider voor de C.I.B.I., de afdeling van het leger waar seminaristen en kloosterlingen hun dienstplicht vervulden. Steeds opnieuw hield hij zijn cibisten voor dat ze heilige priesters moesten worden. Zo zei hij eens tot hen: "Er zijn duizenden zielen die verloren gaan indien gij nu de moed niet hebt om aan Jezus te vragen en te besluiten, een heilige priester te worden."

Na een lang ziekbed en verscheidene hartaanvallen overleed priester Poppe op 10 juni 1924 bij de zusters in Moerzeke. Enkele dagen na zijn overlijden ontving de moeder van Edward de volgende brief van kardinaal Mercier:

*Waarde mevrouw,
Ik ken uw droefheid, want ik heb het geluk gehad degene te kennen die gij beweent. Gij had u geen beminnelijker en deugdzamer zoon kunnen wensen. Hij droeg Christus niet alleen in zijn ziel, maar in zijn taal en tot in zijn trekken toe; men kon niet in gesprek met hem treden zonder zich beter te voelen.
Moge het Heilig Hart u de genade verlenen uw beproeving moedig te aanvaarden. Mijn deelneming zal er uiteraard in bestaan de heilige Mis op te dragen voor zijn intentie, maar ik zal niet aarzelen zijn voorspraak in te roepen, omdat ik ervan overtuigd ben dat uw geliefde zoon een heilige was en dat de God van Vrede hem reeds in de heerlijkheid heeft verwelkomd. Ik zal hem de Eucharistische Kruistocht aanbevelen en onze geliefde cibisten van wie hij de verlichte leider was en de diep geliefde vriend.*

D. J. Kardinaal Mercier, aartsbisschop van Mechelen

Op 3 oktober 1999 werd Edward Poppe door de heilige Johannes Paulus II zalig verklaard.

Heiligdom te Moerzeke

Het graf van priester Poppe bevindt zich in het dorp Moerzeke nabij Sint- Niklaas. Daar bevindt zich ook de Pius X-kerk. In de kerk kan men de relieken vereren, rustig bidden bij het graf, een kaarsje opsteken of mediteren bij de woorden van priester Poppe die in de grafzerk gegraveerd zijn: *Ik sterf liever dan God maar half te dienen.*

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

Dopelingen in onze Willibrordus Parochie

- ☪ Noë Böhmer 24 februari 2024
- ☪ Lucas de Blecourt 16 maart 2024
- ☪ Jascha de Bruijne 30 maart 2024
- ☪ Dana Reijnders 30 maart 2024
- ☪ Ynjomar Martis 07 april 2024

Wij feliciteren de ouders en wensen hen en hun kinderen een mooie toekomst toe als blij en gelukkige Christenen.

Communicanten in onze Willibrordus Parochie

Gino van Deutekom
30 maart 2024

Lars van Aart (foto)
6 april 2024

Huwelijken in onze Willibrordus Parochie

- ☪ Nhat van Nguyen en Thilan Nguyen
3 februari 2024
- ☪ Martinus van Oorsouw en Lindsey de Man
26 februari 2024
- ☪ Aron Schreuders en Joyce Luyten
6 april 2024

Extra vieringen in de Grote Kerk (M.O.O. kerk) te Oss en in de Sint Willibrorduskerk te Berghem:

- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.10 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Laudes' gebeden in de M.O.O. kerk.
- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.30 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- ledere woensdag na de h. Mis van 08.30 uur wordt er gezamenlijk een 'Rozenhoedje' gebeden.
- ledere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 18.40 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Vespers' gebeden in de M.O.O. kerk.
- ledere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- ledere woensdagavond, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de Sint Willibrorduskerk Berghem.
- ledere donderdagmiddag 'Stille Aanbedding van het H. Sacrament' van 14.00 tot 16.00 uur in de M.O.O. kerk.
- ledere 4de zondag van de maand 'Spaanstalige' h. Mis, aanvang 17.00 uur in de M.O.O. kerk (Grote Kerk).

Biechtgelegenheid: ledere zaterdag in de Grote Kerk van 17.30 - 18.00 uur of op afspraak.

Hemelvaart van de Heer				
Donderdag	9 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
7 ^e van Pasen				
Zaterdag	11 mei	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	12 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
Pinksteren				
Zaterdag	18 mei	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	19 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
Maria Moeder van de Kerk - 2 ^e Pinksterdag				
Maandag	20 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	H. Vormsel Les Chanteurs de St. Gérard
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
H. Drie-eenheid				
Zaterdag	25 mei	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	26 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Familie pastoraat Les Chanteurs de St. Gérard
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse mis

Sacramentsdag				
Zaterdag	1 jun	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	2 jun	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
10^e zondag				
Zaterdag	8 jun	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	9 jun	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
11^e zondag				
Zaterdag	15 jun	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	16 jun	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
12e zondag				
Zaterdag	22 jun	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	23 jun	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Jaarafsluiting familie past. Les Chanteurs de St. Gérard</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Spaanse mis</i>
13e zondag				
Zaterdag	29 jun	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	30 jun	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Ensemble
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
14^e zondag				
Zaterdag	6 jul	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	7 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
15^e zondag				
Zaterdag	13 jul	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	14 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	

16^e zondag				
Zaterdag	20 jul	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	21 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
17^e zondag				
Zaterdag	27 jul	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	28 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Spaanse mis</i>
18^e zondag				
Zaterdag	3 aug	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	4 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
19^e zondag				
Zaterdag	10 aug	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	11 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
Maria ten Hemelopneming				
Donderdag	15 aug	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
20^e zondag				
Zaterdag	17 aug	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	18 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
21e zondag				
Zaterdag	24 aug	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	25 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Spaanse mis</i>
22e zondag				
Zaterdag	31 aug	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	1 sep	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	

Dit alles onder voorbehoud. Voor eventuele wijzigingen of aanpassingen van deze agenda, kijk op de website van de Parochie Willibrordus voor de actuele tijden: www.parochiewillibrordus.nl

Wist u dat...

... het oude kledingstuk van Maria uit de Grote Kerk niet is weggegooid? Delen van het kledingstuk komen waarschijnlijk nog uit de achttiende eeuw. Jammer genoeg was het er slecht aan toe. Sommige delen waren zelfs door oxidatie giftig geworden. Daarom wordt het nu in Arnhem gerestaureerd door een specialist. Binnen een paar maanden hopen we het te kunnen bewonderen in een vitrine.

... we samen met Sam's Kledingactie 295 kilo textiel hebben ingezameld? Dankzij u zijn weer veel arme mensen voorzien van goede kleding!

... de openingstijden van het Eikenboomgaard kerkhof zijn gewijzigd? De nieuwe tijden zijn:
- 1 april tot en met 31 oktober van 9.00 uur tot 18.30 uur
- 1 november tot en met 31 maart van 9.00 uur tot 17.00 uur
- Tijdens evenementen in de stad van 9.00 uur tot 12.00 uur

... een verloving ook gezegend kan worden? Er zijn al verschillende jonge stellen de afgelopen tijd getrouwd in onze parochie en er staan er nog meer in de wacht. Eén stel bestaat uit Edith en Peter. De vrienden van Peter hadden na de mis op zondag zijn vrijgezellenfeest gepland zonder dat hij dit wist, maar daarvoor moest de pastoor Peter nog iets langer in de kerk zien te houden. Daarom deed onze voorganger iets wat hij niet vaak doet: hij zegende Edith en Peter's verloving. Zelden is er een betere manier gevonden om iemand te verrassen met een vrijgezellenfeest. En verrast was Peter zeker!

... er nog steeds vrijwilligers nodig zijn? Vooral de koren kunnen stemmen gebruiken. Zingt u weleens onder de douche en denkt u dan: dat klinkt zo gek nog niet? Kom dan vooral eens meekijken/-luisteren/-zingen bij een repetitie van een van onze koren.
"Laten we zo lang mogelijk zingen onderweg: de weg wordt er minder eentonig door." – Vergilius, Romeins dichter

... dit mooie kerkblad zichzelf niet schrijft? Ook hierbij kunnen we uw hulp gebruiken. Hebt u een goed idee voor een artikel? Mail dan vóór 4 augustus naar valerievliet@hotmail.com

Koor Berghem bestaat 60 jaar

Helma Broeksteeg heeft het allemaal meegemaakt. Toen ze vijftig jaar geleden werd gevraagd door de toenmalige pastoor om bij het koor te komen, klonken er nog dertig stemmen in de kerk in Berghem. In de hoogtijdagen waren dit er zelfs veertig. Inmiddels is dit aantal gezakt naar een vrolijke negen man. "Maar daarmee zingen we nog wel vierstemmig!", aldus Broeksteeg.

Nou ja, bijna alles dan. De zangeres met de meeste lentes op de teller is Williy Timmermans. Zij heeft als jong meisje de oprichting van het koor tijdens Pasen 1964 meegemaakt. Inmiddels is er veel veranderd. Maar nog steeds probeert het groepje nachtegalen de Heilige Mis met zijn gregoriaanse en Nederlandse gezangen zo goed mogelijk te ondersteunen. Sinds een jaar gebeurt dit onder leiding van dirigent en organist Anton Ariërs, waar het koor erg tevreden over is. Elke eerste, derde en vierde zondag mogen de Berghse zangers weer. Daarnaast zijn ze aanwezig bij hoogmissen en zo'n acht uitvaarten per jaar. Als het even kan zingen de dames en heren gregoriaans meerstemmig, maar dat hangt er vanaf wie er aanwezig zijn.

Naast het zingen, heeft Broeksteeg het druk met allerlei andere zaken. Zo is ze voorzitter en secretaresse van het koor, maakt ze de programma's en doet ze geregeld mee

met de concullega's van het seniorenkoor, een ander zangclubje bestaande uit vijf dames en de Osse Opera. Ze heeft het er maar druk mee. "Maar als je dat al vijftig jaar doet, gaat het gewoon vanzelf." Vooral de saamhorigheid is wat haar en haar koorleden nog bijna elke week samenbrengt. En wat Broeksteeg dan het liefste zingt? Dat maakt haar niet uit. "Als het maar geen smartlappen zijn! Daar heb ik een hekel aan."

Tja, met negen leden, waarvan het voor één fysiek te lastig is om mee te zingen in de mis, is het natuurlijk de vraag hoeveel jubilea er nog gaan komen. Des te meer reden om het te vieren! Dit gaat het koor doen in oktober rondom het Cecilia-feest. Wat er gaat gebeuren, weet Broeksteeg zelf nog niet. Ze zit niet in de feestcommissie. Maar waarschijnlijk heeft het iets te maken met lekker eten en nog meer saamhorigheid.

Lijkt het je nou leuk om je bij dit gezellige koor of een van de andere koren in de parochie aan te sluiten? Trek dan eens iemand aan de mouw na de mis of mail voor informatie naar info@parochiewillibrordus.nl

Marcus wil dat we Jezus ontmoeten

De zondagse evangelielezingen komen dit jaar vooral uit het evangelie volgens Marcus. In het begin van het Marcusevangelie laat Jezus zich dopen door Johannes de Doper. Een stem uit de hemel klinkt: "Gij zijt mijn Zoon, mijn veelgeliefde". Meteen gaat Jezus naar de woestijn. Na veertig dagen komt Hij terug en zegt: "De tijd is vervuld. Het Rijk Gods is nabij. Bekeert u en geloof in de Blijde Boodschap".

Jezus wandelt langs het water en roept vier jonge vissers. Ze volgen Hem. Hij drijft demonen uit en geneest zieken; eerst in zijn woonplaats, van daaruit gaat Hij naar de dorpen in de omtrek. Velen komen naar hem toe. Hij trekt verder naar de Dekapolis, waar mensen afkomstig uit alle volken van het Romeinse Rijk wonen. Zijn boodschap is voor alle mensen.

Zijn wonderen blijken eigenlijk ontmoetingen te zijn waarbij het gaat om geloof en vergeving. Gehandicapten, buitengesloten en zondaars ontmoeten in Hem de eindeloos barmhartige God. Ik denk dat het Marcusevangelie ook ons naar die ontmoeting wil leiden. Het is de ontmoeting met onze oorsprong en bestemming. Daarin vinden we de totale erkenning van wie we werkelijk zijn. Alle miskennis, onrecht en oud zeer tellen dan niet meer. Al ons handelen uit boosheid of zelfzucht, al onze zonden, worden vergeven. En het goede wordt in ons gewekt.

"Uw geloof heeft u gered", zegt Jezus. Maar hoe moeilijk is dat geloven? "Een kameel gaat gemakkelijker door het oog van de naald dan dat een rijke het Rijk Gods binnengaat", zegt Hij. "Wie kan dan nog worden gered?" vragen de leerlingen. Ik denk dat de leerlingen en ook wijzelf moeten erkennen dat we zijn gehecht aan het tijdelijke, ons bezit, ons leven. Maar Jezus zegt: "Voor God is alles mogelijk". Wat God ons wil geven is niet te vatten en we kunnen het niet uit eigen kracht bereiken, maar we kunnen geloven, ons ervoor openen.

"De Mensenzoon wordt overgeleverd aan de hogepriesters en schriftgeleerden en Hij wordt gedood, maar de derde dag zal Hij verrijzen", zegt Jezus. En Hij trekt voort naar Jeruzalem. Zijn volgelingen, mannen en vrouwen, trekken angstig mee.

Op de avond voor zijn dood bidt Hij: "Vader laat dit aan mij voorbijgaan". Net als wij is Hij gehecht aan zijn tijdelijk bestaan, maar Hij vervolgt: "Niet mijn wil maar Uw wil geschiede". Dan wordt Hij opgepakt. Allen vluchten. Hij gaat alleen verder door de nauwe poort van het geloof tot aan de dood. Alleen wij, de lezers en toehoorders van dit evangelie, blijven Hem volgen. "Hij is verrezen" staat er op het einde. Het staat er voor ons.

Ik geloof dat dit evangelie ons meeneemt naar de ontmoeting met Jezus om met Hem de weg van het geloof te gaan, naar dat totaal Andere. Als je het in openheid leest, kan het zijn dat Hij op je toekomt, je aanraakt en je vervult in een moment dat blijft bestaan en altijd is, ook na de dood: het moment van de verrijzenis. Dan kun je leven, hier en nu tussen de anderen en leef je tegelijk het eeuwige leven, nu al. Dan leef je vanuit God die Liefde is voor ons en voor alle mensen, voor altijd.

*Getekend Geer Salet
Macharen*

